

PRAŽSKÁ KONZERVATOŘ

---

uvádí

**ABSOLVENTSKÝ
KONCERT
S KARLOVARSKÝM SYMFONICKÝM
ORCHESTREM**

dirigentka **MIRIAM NĚMCOVÁ**

Veronika Lišková

klavír

Klára Muknšnáblová

zpěv

Ladislav Tichý

housle

Koncert se koná za významné finanční podpory Nadace Věry Třebické Řivnáčové

Čtvrtek 11. června 2026 od 19:00 hod.

Koncertní sál Pražské konzervatoře
Dvořákovo nábř. 2, Praha 1

Georg Friedrich Händel

(1685 – 1759)

Tornami a vagheggiar z opery Alcina, HWV 34

Joseph Haydn

(1732 – 1809)

**Und Gott sprach... Nun beut die Flur
z oratoria Die Schöpfung, Hob. XXI:2**

zpěv **KLÁRA MUKNŠNÁBLOVÁ**

Sergej Rachmaninov

(1873 – 1943)

Klavírní koncert č. 2 c moll

I. Moderato

II. Adagio sostenuto

III. Allegro scherzando

klavír **VERONIKA LIŠKOVÁ**

***** *přestávka* *****

Charles Gounod

(1818 – 1893)

**O Dieu! Que de bijoux!... Ah! je ris de me voir
z opery Faust**

zpěv **KLÁRA MUKNŠNÁBLOVÁ**

Aram Chačaturjan

(1903 – 1978)

Houslový koncert d moll

I. Allegro con fermezza

II. Andante sostenuto

III. Allegro vivace

housle **LADISLAV TICHÝ**

KARLOVARSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR
dirigentka **MIRIAM NĚMCOVÁ**

Klára Muknšnábllová letos absolvuje Pražskou konzervatoř v pěvecké třídě prof. Moniky Brychtové s korepeticí u prof. Lenky Navrátilové. Pravidelně se věnuje hudbě 17. a 18. století v předních českých ansámblech jako Collegium 1704, Czech Ensemble Baroque, Silentium! Ensemble, Musica Florea ad. V pátém a šestém ročníku školy byla také členkou Akademie Pražského filharmonického sboru, s nímž účinkovala na koncertech např. v Londýně či New Yorku v rámci Roku české hudby 2024. Dále spolupracuje se Sborem Národního divadla a kromě zpěvu samotného se již tři sezóny věnuje doprovodným programům ND+ Opera.

Veronika Lišková absolvuje tento rok Pražskou konzervatoř v klavírní třídě Michala Rezka a připravuje se na další studium na HAMU. Získala několik ocenění v klavírních soutěžích, jako například 1. cenu v Mezinárodní smetanovské soutěži či 1. cenu v multižánrové soutěži Malta cross music competition, která jí umožnila si zahrát i zahajovací koncert přímo na Maltě. Věnuje se i komorní hudbě, s klavírním triem získala 1. cenu a absolutní vítězství na soutěži Camerata Teplice a odehrála mnoho koncertů, zahrála si také s duem ve vídeňském Ehrbar Saal či na Přehlídce mladých umělců v Kosovu. Zajímá se i o jiné žánry, má svou kapelu a věnuje se i populární skladbě, kterou bude také studovat.

Ladislav Tichý začal hrát na housle v pěti letech. Jeho učitelem byl Jaroslav Lucák, který ho dovedl až ke zkouškám na konzervatoř. Během studií se třikrát zúčastnil soutěže Základních uměleckých škol a pokaždé získal v krajském kole první místo a v roce 2014 postup do kola ústředního. V roce 2013 získal první místo v soutěži Plzeňské housličky. Účastnil se interpretačních kurzů pod vedením Dany Vlachové, Jany Vonáškové-Novákové, Štěpána Graffeho, Richarda Kružíka a Pavla Šporcla. V současné době studuje hru na housle na pražské konzervatoři u prof. Dany Vlachové. Letos v lednu úspěšně vykonal přijímací zkoušky na Hudební fakultu Akademie múzických umění, kde bude od příštího školního roku pokračovat ve studiu hry na housle pod vedením prof. Štěpána Ježka.

Miriám Němcová začala svou dirigentskou dráhu již v šestnácti letech u neprofesionálních souborů. Po absolutoriu Pražská konzervatoř a během studia dirigování na AMU v Praze, mimo jiné u prof. Václava Neumanna, spolupracovala s řadou profesionálních ansámblů, mezi něž patřily Sukův komorní orchestr, Karlovarský symfonický orchestr, Filharmonie Hradec Králové, Pěvecký sbor Českého rozhlasu či Pražský filharmonický sbor. V letech 1987–1988 byla stipendistkou České filharmonie u Pražských madrigalistů a opakovaně získala stipendium Internationale Bachakademie Stuttgart u prof. Helmutha Rillinga. Po návratu ze studijní stáže v Paříži působila v Komorní opeře Praha a v Divadlo F. X. Šaldy, kam se po ročním angažmá u Karlovarského symfonického orchestru v roce 1991 vrátila jako šéfka opery. Na základě úspěšného nastudování Verdiho Otella v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě jí byla v roce 1993 nabídnuta dirigentská a sbormistrovská smlouva ve Státní opera Praha. Od září 1995 působí jako pedagožka a vedoucí oddělení dirigování na Pražské konzervatoři, kde současně řídí symfonický orchestr a vede komorní sbor. V čele Symfonického orchestru Pražské konzervatoře stojí již třicet let a během svého působení s ním realizovala řadu významných koncertních projektů doma i v zahraničí. K nejvýznamnějším patří například Dvořákovo Requiem, Symfonie č. 9 e moll „Z Nového světa“, Pucciniho Gianni Schicchi, Kodályho Tance z Galanty, Elgarův Sen Gerontiův či Respighiho Le vetrate di chiesa. V červnu 2025 absolvovala se Symfonickým orchestrem Pražské konzervatoře koncertní turné po Itálii (Arezzo, Cortona, Roncegno), během něhož propagovala českou hudbu uvedením Smetanovy Vltavy a Sukovy Pohádky. S tímto orchestrem provedla rovněž Dvořákovu Symfonii č. 9 „Z Nového světa“ v den skladatelových narozenin v jeho rodišti Nelahozevsi. V dubnu 2026 dirigovala slavnostní koncert ve Dvořákově síni Rudolfiny se Symfonickým orchestrem Pražské konzervatoře a klavíristou Ivem Kahánkem, současným ředitelem školy, u příležitosti 30. výročí svého působení na Pražské konzervatoři jako dirigentka orchestru a profesorka dirigování. Její dirigentskou třídu absolvovalo mnoho současných dirigentů, včetně těch nejvýznamnějších, z nichž jmenujme alespoň hudebního ředitele Národního divadla Roberta Jindru, šéfdirigenta opery

Slovenského národního divadla v Bratislavě Tomáše Braunera, šefa plzeňské opery Jiřího Petdrlíka, šefa ostravské opery Marka Šedivého, šefa Plzeňské filharmonie Chuheie Iwasakiho, šefku Jihočeské filharmonie České Budějovice Alenu Hron, dirigenty Jana Kučeru, Jana Sedláčka, Annu Pozidis a další. Symfonickým orchestrem Pražské konzervatoře prošly za léta působení profesorky Němcové desítky, možná stovky, hudebníků, z nichž mnozí jsou členy našich předních orchestrů. Vedle pedagogické činnosti se věnuje rozsáhlé koncertní činnosti doma i v zahraničí jako hostující dirigentka či umělecká šéfka orchestru Praga Sinfonietta a pěveckého sboru Vox Praegae. Od roku 2001 je stálým hostem Filharmonie Hradec Králové, s níž nahrála na CD cyklus symfonických básní Má vlast Bedřicha Smetany. Pravidelně hostuje také u Karlovarského symfonického orchestru, s nímž provedla například Beethovenovu Symfonii č. 5 c moll či Respighiho symfonické básně Římské fontány a Římské pinie. V září 2021 navázala na tuto spolupráci slavnostním koncertem ke svému životnímu jubileu uvedením Orffovy kantáty Carmina Burana. V letech 2015–2017 dirigovala Mozartova Dona Giovanniho ve Stavovské divadlo v rámci letní stagiony. Je rovněž častým hostem Pražského filharmonického sboru jako sbormistryně. S tímto sborem se podílela například na provedení Pucciniho Turandot v Izraeli pod taktovkou Zubin Mehta (2017), na inscenaci Pucciniho Edgar na operním festivalu ve švýcarském St. Gallenu (2018) či Verdiho Il Trovatore tamtéž (2019). Od roku 2026 úzce spolupracuje také s Kühnůvým smíšeným sborem. Po více než pětadvaceti letech se vrátila do liberecké opery, kde v roce 2018 nastudovala Rossiniho Popelku (La Cenerentola) a v roce 2019 Straussova Netopýra. Více než deset let rovněž spolupracovala s orchestrem na vánočních koncertech Lucie Bílé. V červenci 2024 provedla v toskánském Empoli – rodišti Ferruccia Busoniho – s italským orchestrem a sólisty operu Turandot tohoto německo-italského autora. V srpnu 2024 byla členkou poroty mezinárodní dirigentské soutěže v Orvietu a v dubnu 2025 již po několikáté zasedla v porotě mezinárodní dirigentské soutěže soudobé hudby G. Facchinettiho v Bresci. V listopadu 2025 byla přizvána vedením Divadla J. K. Tyla k nastudování klasického baletu Ludwiga Minkuse Bajadéra. V prosinci téhož roku uspořádala ve spolupráci s Nadací Rilke koncert věnovaný výročí Rainera Maria Rilka, na němž zazněla díla Paula Hindemitha, Richarda Strausse a Clauda Debussyho. Významnou součástí její činnosti jsou také mezinárodní dirigentské kurzy a workshopy, které vedla například v Hradci Králové u FHK, v jihokorejském Soulu či v Praze pro Studio lirico. V květnu 2023 byla pozvána vedením Conservatorio di Giuseppe Verdi k vedení dirigentského workshopu zaměřeného na českou hudbu (Má vlast a Prodaná nevěsta Bedřicha Smetany). Z iniciativy M. Němcové vznikly na Pražské konzervatoři též Kurzy dirigování pro učitele ZUŠ, které vede již od r. 2021. Od roku 2024 je členkou operní poroty Ceny Thálie. Od roku 2007 působí ve správní radě Nadace Věry Třebické-Řivnáčové, podporující mladé hudební talenty. Na podzim roku 2021 byla jmenována starostou Prahy 6 Čestnou občankou této městské části.

Karlovarský symfonický orchestr patří k nejstarším profesionálním hudebním tělesům v Evropě. Oficiálně vznikl v roce 1835 díky Josefu Labickému, ale jeho historie sahá až do roku 1806. Během 19. století hostily Karlovy Vary významné hudebníky jako Beethoven,

Schumann, Paganini, Chopin, Wagner či Dvořák, jehož symfonie „Z Nového světa“ zde zazněla kontinentálně poprvé v roce 1894. Orchester přežil obě světové války i náročná období změn. Po roce 1945 se obnovil pod vedením Josefa Bartla a postupně se profiloval jako významné těleso české hudební scény. Významné byly také éry Václava Neumanna, Jaroslava Gottharda a především Radomila Elišky, za něž orchestr koncertoval po celé Evropě. Po roce 1989 se rozšířilo působení orchestru doma i v zahraničí. Pod vedením dirigentů jako Douglas Bostock, Jiří Stárek, Martin Lebel a Jan Kučera se soubor zaměřil i na crossoverové a filmové projekty. Od roku 2022 je šéfdirigentem Ondřej Vrabec, který navazuje na tradici a v rámci nových projektů podporuje také mladé talenty. Orchester pořádá Dvořákův karlovarský podzim, Beethovenovy dny a další akce. V červnu 2023 otevřel nový koncertní sál Atrium v Císařských lázních, který se stal jeho důstojným sídlem a symbolem kulturního rozkvětu města.